

[Statsministeren.]

og som er raadspurgt. Hvis det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal mener, at der er Basis for en Anklage, skal det ærede Medlem endelig ikke holde sig tilbage.

Med Hensyn til selve Sagen om Danmarks Stilling til Valutaspørgsmaalet maa jeg jo gaa ud fra som det primære, som det først foreliggende, at den Opfattelse maatte raade, at Guldværdien skulde opretholdes, indtil Forholdene udenom os eventuelt gjorde det muligt eller dog naturligt at slaa ind paa en anden Vej, og fra første Færd var dette sikkert klart for Nationalbankens Ledelse som ogsaa for Ministeriet, ligesom det var klart, at Forholdene kunde tvinge os bort fra den rigtige Vej. Og da Nødvendigheden bød det, kom jo Forslaget, ogsaa uden noget af den Vaklen, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal mener at have sporet.

I Forbindelse med Valutaspørgsmaalet er der talt om Prisstigninger af mere ondartet Natur. Det er jo en Selvfølge, at man bør have Opmærksomheden henvendt herpaa baade fra Ministeriets og fra Bankernes Side. Der er truffet Foranstaltninger til Prøvelse af forekommende Prisstigninger, og jeg gaar stadig ud fra, at Rigsdagen, hvis det bliver fornødent, ogsaa vil være med til at beskytte Befolkningen. Det lyder noget mærkeligt, naar Venstre trods det ærede Medlem Hr. N. Neergaards stærke Ord om den svindelagtige Prisorhøjelse paa Forhaand siger sig løs fra visse Systemer, som kunde tænkes anvendt, men det er formentlig ufornødent nu at tale om Systemerne, Nødvendigheden kan vel komme over Rigsdagen i denne Sag som i forskellige andre.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte den Tanke, at vi skulde lade nogle af vore mest fremragende Ekspertter paa det økonomiske Omraade give en Redegørelse for, hvad man kan vente i den nærmeste Fremtid, og angaaende de Problemer, der efterhaanden vil opstaa i Forbindelse med Kronespørgsmaalet. Jeg vil ikke afvise denne Tanke; det er jo meget muligt, at man maa have visse Redegørelser frem, men jeg maa paa den anden Side tilstaa, at nogen stor Tro til Værdien af saadanne Foranstaltninger i Øjeblikket har jeg ikke. Jeg har jo som bekendt oplevet

paa nærmeste Hold en tidligere Periode med Valutavanskeligheder, i hvilken vi fik mange sagkyndige Redegørelser, men dels var de sagkyndige altid uenige, dels skete der i Almindelighed noget andet end det, de havde forudsagt. Men derfor kan vi naturligvis godt overveje Tanken paa ny og maaske gøre Eksperimentet en Gang igen — det benægter jeg altsaa ikke. Men i øvrigt gælder det naturligvis, at de mange Sider af den nuværende Situation er Genstand for stadig Opmærksomhed, og jeg tror, at det maa blive derved endnu i nogen Tid, og at en Drøftelse her af saadanne Enkeltheder som Kreditvirksomheden og Principperne for denne og andet neppe vil kunne føre til noget Resultat.

Det ærede Medlem, som ønsker denne Redegørelse, har unægtelig ganske Ret i, at vi sikkert vil komme til at staa overfor forskellige Situationer i Forholdet til Kronen. Jeg er ikke i Tvivl om, at vi vil komme til at staa overfor mange Vanskeligheder, og man maa vistnok befrygte, at adskillig Tid kan gaa, før der igen kan blive Orden i Tingene. Jeg vil gerne fremkomme med den Tilstaaelse, at jeg ikke paa noget Stadium har kunnet deltage i Glæden over den saakaldte lave Krone. Medfører den nogle Behageligheder, saa opvejes de sikkert rigeligt af de Ulemper, som følger med — som i hvert Fald følger med, naar man ser Sagen ikke ensidigt, men fra hele Nationens Synspunkt. Og jeg maa jo sige, at jeg anser denne Del af Verdensudviklingen for at være meget farligere end andre Sider af Krisesituationen.

Man har naturligvis trods den Ændring i Situationen, som Valutaforholdene førte med sig, talt en Del om Landbrugskrisen, som altsaa ifølge det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ikke paaavirkes af de ændrede Valutaforhold. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde bebrejdende med Henblik paa de Forhandlinger, der havde fundet Sted om Kriseforanstaltninger, at der havde ikke været nogen konservativ Deltager i Forhandlingen med de faglige Landboorganisationer. Ja, denne Bebrejdelse kan i hvert Fald ikke ramme Regeringen, thi Regeringen kan jo ikke godt forlange, at alle politiske Anskuelser skal være repræsenterede hos de Forhandlere, der møder fra visse bestemte Foreninger. Man